
33A TEMPORADA

iber:Camera

Arcadi Volodos

Schumann
Brahms
Schubert

DIJOURS 11 DE MAIG DE 2017, 20.30H
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Manolo Sierra
Fragment de l'obra *Refugi*
2016
Oli sobre fusta
Museu Can Framis. Barcelona
Pintura Contemporània Catalana
Fundació Vila Casas

Arcadi Volodos és el continuador d'una tradició daurada de pianistes virtuoses russos: Rakhmàninov, Horowitz, Richter... Admirat de forma unànime per tots els seus col·legues, Volodos ens proposa avui endinsar-nos en l'univers romàntic. Preguntat del per què de la seva fidelitat a Ibercamera, respon de forma concisa i contundent: "Perquè m'agrada molt tocar pel seu públic".

FUNDACIÓ
VILA CASAS

Aquest programa ha estat possible gràcies al generós suport de la Fundació Vila Casas

Robert Schumann (1810 – 1856)

Papillons, op. 2 (1829 – 1831)

— Durada aprox. 15'

Introduction. Moderato (en re major)

Waltz (en re major)

Waltz. Prestissimo (en mi bemoll major)

Waltz (en fa sostingut menor)

Waltz (en la major)

Polonaise (en si bemoll major)

Waltz (en re menor)

Waltz. Semplice (en fa menor)

Waltz (en do sostingut menor)

Waltz. Prestissimo (en si bemoll menor)

Waltz. Vivo (en do major)

Polonaise (en re major)

Finale (en re major)

Aquest vespre Arcadi Volodos toca un piano
de gran cua Steinway & Sons D274 de:

✿ HINVES PIANOS.

Johannes Brahms (1833 – 1897)

Klavierstücke, op. 76 [1871 (No. 1), 1878 (Nos. 2 to 8)]

— Durada aprox. 30'

Capriccio. Un poco agitato (en fa sostingut menor)

Capriccio. Allegretto non troppo (en si menor)

Intermezzo. Grazioso (en la bemoll major)

Intermezzo. Allegretto grazioso (en si bemoll major)

Capriccio. Agitato, ma non troppo Presto (en do sostingut menor)

Intermezzo. Andante con moto (en la major)

Intermezzo. Moderato semplice (en la menor)

Capriccio. Grazioso ed un poco vivace (en do major)

Per gaudir de la música necessitem: **SILENCI**

Para disfrutar de la música necesitamos: **SILENCIO**

To enjoy the music we need: **SILENCE**

Mòbils apagats

Móviles apagados

Mobile phones switched off

Alarmes desconnectades

Alarmas desconectadas

Alarms disconnected

Contingueu els estossecs

Contengan las toses

Contain your coughs

Moltes gràcies / Muchas gracias / Many thanks

Franz Schubert (1797 – 1828)

Sonata núm. 20, en la major, D. 959 (1828)

— Durada aprox. 37'

Allegro (en la major)

Andantino (en fa sostingut menor)

Scherzo. Allegro vivace (en la major)

Rondo. Allegretto (en la major)

ARCADI VOLODOS

PIANO

Nascut a Sant Petersburg el 1972, Volodos va estudiar primer cant i direcció i no va començar els seus estudis acadèmics de piano fins al 1987 al Conservatori de Sant Petersburg. Va completar els seus estudis al Conservatori de Moscou amb Galina Egiazarova, i després a París amb Jacques Rouvier i Madrid a l'aula de Dmitri Bashkirov.

Des del seu debut a Nova York el 1996, Arcadi Volodos ha actuat per tot el món en recital amb moltes de les orquestres i directors més importants, inclosos la Filharmònica de Berlín, l'Orquestra Filharmònica d'Israel, l'Orquestra Philharmonia, la Royal Concertgebouw, la Filharmònica de Munic, la Dresden Staatskapelle, la Simfònica de Boston, Simfònica de Chicago i la Filharmònica de Nova York, dirigides per, entre d'altres, Myung-Whun Chung, Lorin Maazel, Valery Gergiev, James Levine, Zubin Mehta. Volodos ofereix recitals habitualment al Carnegie Hall, la Philharmonie de Berlín, Musikverein de Viena i Théâtre des Champs-Élysées a París, així com en totes les altres sales de prestigi d'Europa, Estats Units i Japó. Des del seu aclamat debut al Festival de Salzburg el 2002, ha estat convidat a tornar cada any.

El llançament el 2007 de "Volodos plays Liszt" va ser nomenat "Editor's Choice" per la revista Gramophone, va aconseguir un Diapason d'Or i va ser guardonat amb el Premi ECHO-Klassik. El 2010 el seu recital al Musikverein de l'any anterior va sortir al mercat en CD i DVD amb enorme èxit de crítica. L'àlbum "Volodos plays Mompou" ha sortit al mercat el 2013 de la mà de Sony Classical, havent rebut el Diapason d'Or, Choc de Classica, Echo Klassik 2014 i Gramophone Award per la millor gravació de 2014.

Arcadi Volodos va debutar a la Temporada Ibercamera l'any 2000, aquesta serà la seva vuitena actuació.

iber:Camera

PROPER
CONCERT

Dimecres

24/05/17

20.30 H L'AUDITORI

LA CONSAGRACIÓ

Orquestra Simfònica de Ràdio Frankfurt
Andrés Orozco-Estrada, director
Gautier Capuçon, violoncel

Beethoven, Simfonia núm. 1
Txaikovski, Variacions Rococó
Stravinsky, La consagració de la primavera

www.ibercamera.com

2017 - 2018

30/10/2017 • PALAU

La Truita

Da Camera Ensemble
Varvara | Eric Silberger
Jonathan Brown | Erica Wise
David Sinclair

13/11/2017 • L'AUDITORI

Segona de Rakhmàninov

Staatskapelle Weimar
Viviane Hagner
Antonio Méndez

15/01/2018 • PALAU

Martha Argerich

Martha Argerich
Gabriele Baldocci

29/01/2018 • PALAU

Les Quatre Estacions

Forma Antiqua
Aarón Zapico

13/02/2018 • L'AUDITORI

Segona de Mahler

Orquestra Simfònica del Teatre
Mariinsky
Cor Ibercamera
Valery Gergiev

12/03/2018 • L'AUDITORI

Heroica

Philharmonia Orchestra
Sergei Redkin
Karl-Heinz Steffens

20/03/2018 • PALAU

Concerts per a piano de Bach

Cappella Andrea Barca
Sir András Schiff

23/04/2018 • L'AUDITORI

Rèquiem de Mozart

Orquestra Nacional d'Hongria
Cor Madrigal
János Kovács

08/05/2018 • PALAU

Sonata de Franck

Sergey Khachatryan
Lusine Khachatryan

14/05/2018 • L'AUDITORI

Tercera de Brahms

Orquestra de París
Maria João Pires
Daniel Harding

04/10/2017 • L'AUDITORI

Daniil Trifonov

Daniil Trifonov

Concert fora d'abonament
coproduït amb L'Auditori

21/12/2017 • PALAU

El Messies

Instruments of Time and Truth
Oxford Voices
Edward Higginbottom

Concert fora d'abonament

EL PIANO EN EL ROMANTICISME

Robert Schumann escrigué **Papillons, Op. 2**, entre el 1829 i el 1831. Tenia, per tant, entre 19 i 21 anys. Vivia en una Alemanya plenament entregada al Romanticisme. Un dels escriptors que en aquell moment feia furor era Jean Paul Friedrich Richter, que firmava sempre com Jean Paul. La novel·la que inspirà Schumann fou *Die Flegeljahre* (“*Els anys de les ximpleries*”), on s’explica la història de dos germans, Walt i Vult, i tot el que han de fer per complir les setze condicions necessàries per a poder accedir a una rica herència, al mateix temps que competeixen per l’amor de Lady Vina. L’escrigué els anys 1804-05 i obtingué un gran èxit. Una gran part de l’acció transcorre en un gran ball de disfresses, en el que la disfressa més comuna és la de papallona, i d’aquí ve el nom que Schumann donà a la seva obra, que titulà en francès.

Era la segona obra que escrivia i mostra ja una característica que seria típica de tota la seva obra posterior: l’intens lligam amb la literatura que sempre mantingué. En aquest cas, però, el lligam és complex. L’obra es compon de 13 peces, i quan Schumann llegí la novel·la, ja n’havia compost onze. Només les dues últimes foren directament inspirades per Jean Paul. En una carta als seus germans els demana que llegeixin tan aviat com puguin *Die Flegeljahre* “perquè les *Papillons* estan pensades com una representació musical d’aquesta mascarada”. El que realment féu fou adaptar la música que tenia escrita a l’argument de la novel·la, en una original simbiosi.

Les tretze peces són una introducció, tres valsos, una polonesa, cinc valsos més, una altra polonesa i un final. La inclusió de la darrera polonesa, un cop llegida la novel·la de Jean Paul, es considera un homenatge a la seva heroïna, de nacionalitat polonesa. Els coneixedors de l’obra de Schumann, reconeixen el tema del primer vals per la seva aparició en dos números del *Carnaval, Op. 9*: “Florestan” i “La marxa dels Davidsbündler contra els filisteus”.

Retrat de Schubert per Gustav Klimt

Quaranta anys més tard, el Romanticisme continuava regnant a l’Europa Central, tot i que ja anava cap a la seva fi. Viena no n’era cap excepció, i el seu músic més important del moment, Johannes Brahms, n’era un bon addicte, encara que en la seva música ho dissimulés amb l’ús del llenguatge del Classicisme. Pianista brillant, escrigué molta música per a piano, un instrument que en aquella època es tocava en la majoria de les cases de la rica i culta burgesia. I més que sonates (en compongué tres) es dedicà a les peces curtes, n’escrigué 41: 18 intermezzi, 7 capricis, 6 danses, 4 balades, 4 rapsòdies, 1 romança i 1 scherzo. La majoria les publicà agrupades en petits grups i el primer d’aquests, aparegut el març de 1879, és precisament el que conté les **8 Peces per a piano, Op. 76**, que figuren en aquest programa.

Com a data i lloc de composició, el catàleg general de l’obra de Brahms dona l’estiu del 1878 a Pörschach, però Brahms ja havia enviat el primer Caprici a la seva amiga Clara Schumann el 12 de setembre 1871. Anà component la resta en els sis anys successius. Les vuit peces d’aquest quadern són quatre capricis i quatre intermezzi. Són molt variats de caràcter, com mostren les indicacions que porten: *Un poco agitato*, *Allegretto non troppo*, *Grazioso*, *Allegretto grazioso*, *Agitato ma non troppo presto*, *Andante con moto*, *Moderato semplice* i *Grazioso ed un poco vivace*. També varien molt les tonalitats: *fa bemoll menor*, *si menor*, *la bemoll major*, *si bemoll major*, *do sostingut menor*, *la major*, *la menor* i *do major*. Aquesta varietat és el que els dona interès i fan més plaent la seva audició. Els capricis i els intermezzi es diferencien bàsicament pel seu caràcter, tot i que el propi Brahms tenia dubtes molt sovint en el moment de titular les seves obres i demanava consell als seus amics o al seu editor. Els Capricis solen ser vius i agitats, amb un tractament rítmic atractiu i dinàmiques molt variades; els Intermezzi són més moderats en el *tempo* i tenen una expressió més retinguda i tendra. Com totes les altres peces de Brahms es caracteritzen per la seva perfecció estilística i formal.

Per a la **Sonata D 959** de Schubert, la penúltima que convingué, hem de retrocedir exactament mig segle, a la mateixa ciutat. El 1828 fou un any especialment productiu per a Schubert: les tres grans sonates per a piano, la *Fantasia del Caminant*, el *Quintet de corda*... Ocupat, a més a més, en la correcció de les proves del *Viatge d'hivern*, no reposà ni un moment fins que morí, el 19 de novembre d'aquell any. Tot aquest temps Schubert estava obsessionat amb la mort de Beethoven, i fou el nom d'aquest compositor el que repetí incessantment durant els seus deliris al llit de mort. Fou justament la mort de Beethoven el que féu que Schubert es decidís a escriure tres sonates per a piano, després de dos anys de no escriure'n cap. Pensà que, ja desaparegut el mestre, els editors s'interessarien finalment per les seves sonates (de les vint-i-dues que convingué, onze acabades totalment i onze incompletes, només en veié publicades tres).

Schubert hagué de viure tota la vida a l'ombra de Beethoven, pel qual sentia una adoració total, però fou prou valent per a atrevir-se a escriure sonates i quartets de corda, un terreny on Beethoven havia arribat a uns cims insuperables, i se'n sortí més que bé. Molts dels seus quartets i, per exemple, les tres darreres sonates resisteixen sense cap problema la comparació amb les del colós de Bonn.

Les tres darreres sonates de Schubert –la **D 958**, la **D 959** i la **D 960**– estan escrites amb la presència constant de Beethoven en el subconscient del compositor. Les inicià en una tonalitat cent per cent beethoveniana, el do menor. Fins i tot la mateixa dedicatòria a Hummel –a qui Schubert havia conegut a casa de Beethoven, arran de la seva malaltia mortal– les relaciona amb Beethoven. No sembla possible que Schubert arribés a pensar que la seva música podia interessar especialment a Hummel, tenint en compte que aquest era un gran virtuós, molt amic dels focs artificials pianístics, i que les sonates de Schubert són l'antítesi d'això, estan escrites per pura necessitat d'expressar uns sentiments íntims, i en cap moment per donar ocasió al lluíment d'un pianista. Les tres sonates estan compostes una darrere l'altra i constitueixen un sol bloc.

Manuel Capdevila i Font

Animador cultural a Joventuts Musicals i musicògraf.

SCHUBERTÍADA VILABERTRAN 25 ANYS

17/08 | Ilker Arcayürek
Schubert

22/08 | Matthias Goerne
Schumann, Eisler & Wolf

24/08 | Sarah Connolly
Strauss, Zemlinsky, Eisler,
Korngold, Copland & Britten

25/08 | Kate Royal
Schumann, Loewe & Fauré

18, 19, 20, 25, & 26/08 | Quartet Casals
Beethoven | Integral dels quartets per a corda

26/08 | Christoph Prégardien
Schubert | Winterreise

31/08 | Nicholas Angelich
Haydn, Beethoven & Brahms

01/09 | Javier Perianes
Debussy, Albéniz, Falla & Schubert

Ilker Arcayürek · Wolfram Rieger · Quartet Casals
Isabel Villanueva · François Dumont · Mario Mora
Matthias Goerne · Alexander Schmalcz · Sarah Connolly
Kate Royal · Christoph Prégardien · Malcolm Martineau
Nicholas Angelich · Javier Perianes
Camerata432 · David Puertas · Muriel Cantoreggi
Cor Cambra Diputació de Girona · Pablo Larraz

Del 17 d'agost al 3 de setembre de 2017

www.schubertiadavilabertran.cat

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Sabadell
Fundació

AMB EL SUPORT DE

AMB EL PATROCINI DE

MITJANS PATROCINADORS

Ibercamera col·labora amb:

Si voleu col·laborar amb nosaltres i conèixer els nostres programes de patrocini, contacteu amb:
Mònica Tarré: mtarre@ibercamera.com

COMENTA AQUEST CONCERT AMB

#Volodos #ibercamera

IBERCAMERA ÉS UNA EMPRESA DE

GRUPCAMERA

Av. Diagonal 433, 4t 1a
E-08036 Barcelona
www.ibercamera.com
ibercamera@ibercamera.com
T. 93 317 90 50
F. 93 277 72 78

Edició: Ibercamera S.A.
Disseny gràfic: Ivó Alvarez i Anna Defez
Impressió: Grafiko
Dipòsit legal: B 12497-2017

Si
ets
subscriptor de La Vanguardia,
ets
del Club Vanguardia i, per tant,
ets
una persona afortunada

Ni t'imagines tot el que el Club Vanguardia et pot oferir.

Des d'invitacions a esdeveniments especials i ofertes úniques fins a sortejos i descomptes directes. Només pel fet de ser subscriptor de La Vanguardia.

 CLUB
VANGUARDIA
Ets una persona afortunada

LA VANGUARDIA

FUNDACIÓ
VILA CASAS

CAN
FRAMIS
BARCELONA

EXPOSICIÓ
23/01-11/06

**JORDI
ALCARAZ**
ESBORRADÍS

Museu Can Framis
Pintura Contemporània Catalana
Roc Boronat 116 - Barcelona